

den 30 dage efter, at de er offentligt bekendtgjort, indbringes for ministeren for offentlige arbejder.“

35. Til § 57 føjes som nyt stk. 3:

„Uanset modstående bestemmelse i lovgivningen i øvrigt udkræves samtykke fra

ministeren for offentlige arbejder til anbringelse af langsgående ledninger på eller i arealer af hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1963.

Bemærkninger til lovforslaget.

Gennemførelsen af bestemmelserne i det samtidig hermed forelagte forslag til lov om hovedlandeveje vil nødvendiggøre en række mindre ændringer i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje (vejbestyrelsesloven) for så vidt angår hovedlandevejene, medens der ikke tilsigtes ændringer i bestyrelsesforholdene for det store flertal af de offentlige veje, landevejene og bivejene.

Til 1 og 2.

De foreslåede ændringer til §§ 4 og 6 er således en direkte konsekvens af lovforslaget til lov om hovedlandeveje, hvorefter ministeren for offentlige arbejder bliver vejbestyrelse for de hovedlandeveje, der er anlagt som motorveje, jfr. § 3 i det nævnte lovforslag og bemærkningerne hertil.

Til 3 og 5—9.

De foreslåede ændringer til vejbestyrelseslovens §§ 7 og 9-11 er endvidere en konsekvens af §§ 1 og 12 i forslaget til lov om hovedlandeveje, hvorefter det fremtidig bestemmes ved lov, hvilke nye hovedlandeveje og landeveje der skal anlægges, hvilke bestående veje der skal omklassificeres til hovedlandeveje, og hvilke veje der skal nedlægges som hovedlandeveje.

Til 4.

Ændringen i vejbestyrelseslovens § 8 skyldes § 8 i forslaget til lov om hovedlandeveje, hvorefter ministeren i vejregisteret skal optage de i nævnte lovforslags § 8 angivne veje som hovedlandeveje og notere, hvilke hovedlandeveje der er anlagt eller udbygget som motorveje.

Til 10—15.

Ændringen i vejbestyrelseslovens § 17 skyldes § 1 i forslaget til lov om hovedlandeveje. Selv om større anlægsarbejder skal finansieres fuldt ud af vejfonden, vil det være naturligt, at den kommunale vejbestyrelse gør indstilling om sådanne arbejder, jfr. bemærkningerne til § 1 i nævnte lov-

forslag, og den kommunale vejbestyrelse forudsættes stadig med de samme begrænsninger som hidtil at have bestemmelsesretten over de arbejder, der ikke falder ind under nævnte lovforslags § 1, stk. 1.

Til 16.

Den første af de foreslåede ændringer i vejbestyrelseslovens § 21 er en direkte konsekvens af det ved forslaget til lov om hovedlandeveje forudsatte princip, hvorefter ministeren bliver vejbestyrelse for visse hovedlandeveje. Den anden foreslåede ændring til vejbestyrelseslovens § 21 skyldes, at man har fundet det rimeligt, at vejnævnet skal udtale sig, inden en hovedlandevej optages på vejplanen, da selve bestemmelsen om vejens anlæg som hovedlandevej eller omklassificering til denne kategori fremtidig efter § 1 i nævnte lovforslag, skal ske ved lov.

Til 17—20.

Ændringerne i vejbestyrelseslovens §§ 22, 25 og 33 skyldes dels, at ministeren efter forslaget til lov om hovedlandeveje skal være vejbestyrelse for visse hovedlandeveje, dels at forskellige kommunale myndigheder som nærmere angivet i nævnte lovforslags §§ 4-6 skal bistå ministeren ved administrationen af de af ham bestyrede hovedlandeveje. Det er også i nævnte lovforslags § 5 angivet, at klager over disse kommunale myndigheders beslutninger kan indbringes for ministeren. Ændringen af vejbestyrelseslovens § 25, stk. 2, må endvidere ses i sammenhæng med § 9, stk. 2, i nævnte lovforslag, hvorefter ministeren i visse tilfælde bemyndiger de kommunale myndigheder til at foretage ekspropriation på hans vegne. Der er samtidig i lighed med bestemmelsen i vejbestyrelseslovens § 43 indsat en tidsfrist for indbringelse for ministeren af beslutninger, truffet af et amtsråd som klageinstans. § 25, stk. 3, foreslås tydeliggjort i forhold til den nuværende affattelse. Man har ikke anset det for nødvendigt i vejbestyrelseslovens § 33 at give en udtrykkelig bestemmelse om klager over